

I amb aquesta finalitat és important tenir una visió de conjunt que no ens permeti perdre'ns només darrere de l'economia en crisi, o darrere de les il·lusions versàtils i fonedisses. És tot el ventall d'elements constitutius de la nació que hem de valorar, estimar i fer créixer, tant per avui ser nosaltres com perquè demà siguin els nostres fills una nació lliure enmig del concert de nacions lliures de la terra.

Sempre he admirat aquells feligresos de Sant Esteve de la Garriga i de Sant Pau de Montmany, amb tots els altres de les parròquies veïnes, que van dedicar a la Mare de Déu de Puiggraciós un bell santuari dalt del cim, mentre a baix, a la plana, l'enfrontament i la guerra, per tal de defensar el que som i el que volem ser, era abrandat i ferotge (1707- 1714). Calia fer una cosa i no deixar l'altra.

A la manifestació de la Diada d'aquest 11 de setembre de 2012, pròxima al tres-cents aniversari, em sentia com penso que es devia sentir Jesús per Pasqua, quan amb els seus deixebles arribava a

Jerusalem i, enmig del poble jueu que ell estimava entranyablement, cantava amb tots els seus:

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor!»

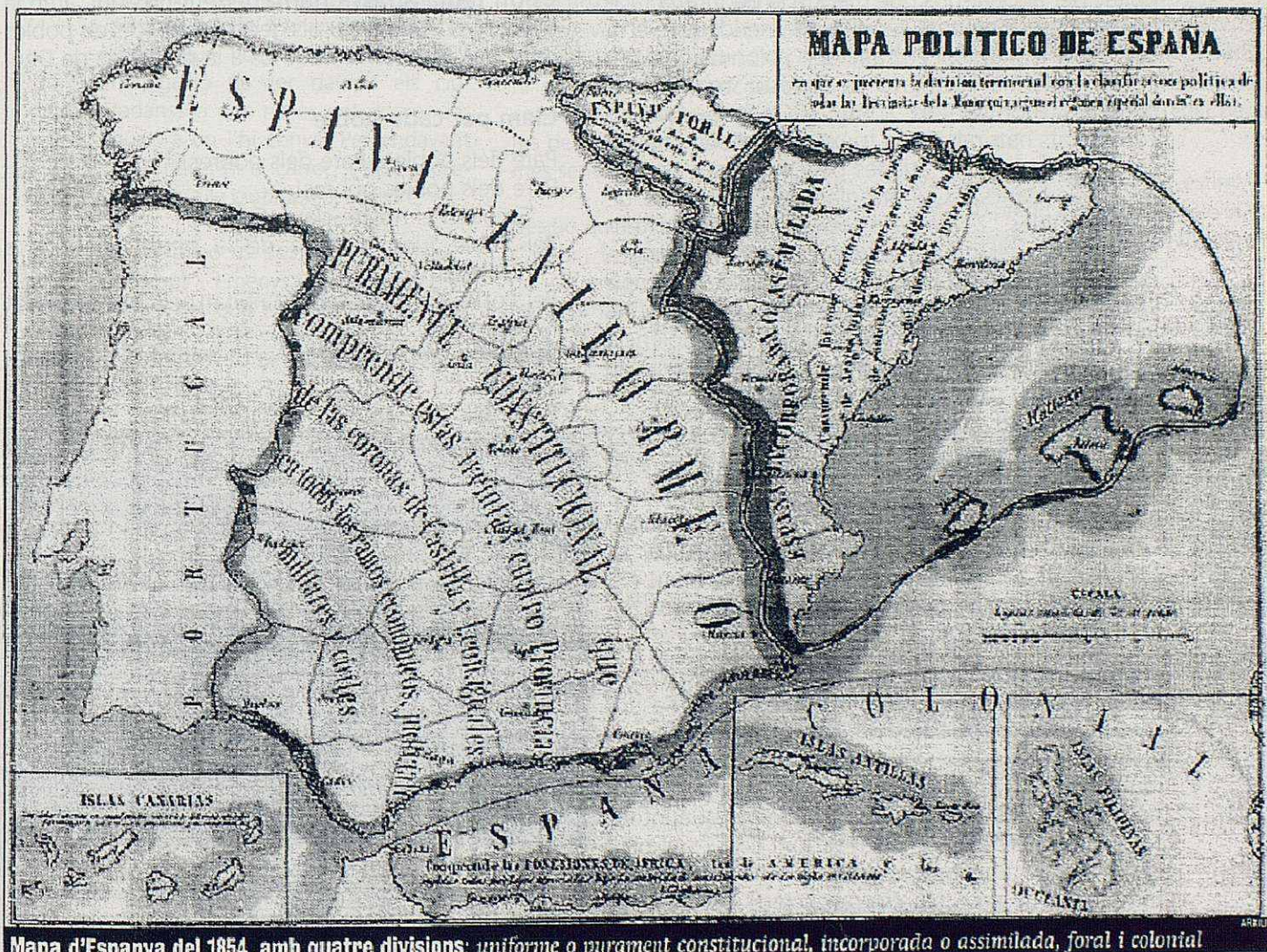
Ja han arribat els nostres peus al teu llindar, Jerusalem...

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor, a complir l'aliança d'Israel, a lloar el nom del Senyor...

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:

«Que hi hagi pau dintre teu!»... (Salm 122)

El salm canta la llibertat i la plenitud del poble, la fidelitat als avantpassats i al projecte de Déu. Nosaltres hem de reinterpretar el salm, mentre preguem pel nostre Poble i, alhora, ens comprometem davant Déu a treballar incansablement per a evangelitzar-lo i obrir-lo a la gràcia de ser germà dels altres pobles i fills tots del mateix Pare.

Mapa d'Espanya del 1854, amb quatre divisions: uniforme o purament constitucional, incorporada o assimilada, foral i colonial

Apèndix

Aquest mapa és de l'any 1854, dissenyat per espanyols mentre a Catalunya ja estàvem vivint la Renaixença, el període de recuperació de la llengua i de la consciència nacional que ens havien estat

trepitjades. Dóna de si per a fer-hi consideracions i treure'n conclusions.

De seguida arribem a la conclusió que estat i nació, per més que pretenguin fer-nos-les confondre són dues realitats que no sempre són coincidents.